

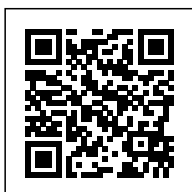

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

214/1

**Stanovisko vlády k návrhu poslanců Markéty Pekarové Adamové,
Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka,
Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony**

Doručeno poslancům: 25. července 2018 v 13:51

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 214)

Vláda na své schůzi dne 24. července 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a zaujala k němu **neutrální** stanovisko s tím, že níže upozorňuje na některé skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit.

1. Vláda v obecné rovině podporuje zvýšení ochrany zvířat, zejména pak postih osob, které pouze za účelem dosažení zisku chovají zvířata v naprosto nevyhovujících podmínkách. Zároveň se vláda domnívá, že je vzhledem k zásadě subsidiarity trestní represe nezbytné, aby proběhla odborná i celospolečenská diskuze, zda je současná právní úprava ochrany zvířat spočívající převážně v nástrojích správního práva skutečně nedostatečná.
2. Vláda poukazuje na skutečnost, že z návrhu zákona není zřejmý dopad uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat na vlastnické právo ke zvířeti. Z navržené právní úpravy nelze dovodit, že by zvíře mělo připadnout státu. Není rovněž stanovena žádná lhůta v rámci vykonávacího řízení, během které by měl pachatel zajistit umístění zvířete na vhodné místo nebo jeho prodej, není ani řešeno, jak by se mělo postupovat, pokud se toto nepodaří.
3. Vláda upozorňuje na nedostatečnou úpravu kontroly výkonu trestu zákazu chovu a držení zvířat. Není například zřejmé, zda kontrola bude moci probíhat i na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví odsouzeného. Není rovněž jasné, jak zabezpečit průkaznost a dostatečnost kontroly, pokud se v obydlí či na pozemku budou vyskytovat zvířata, která formálně vlastní, například partner či dítě odsouzeného. Vláda má také pochybnosti, zda se u oprávnění probačního úředníka provádět namátkové kontroly nejedná o nepřiměřený zásah do základního lidského práva na nedotknutelnost obydlí podle čl. 12 Listiny základních práv a svobod. Tato pravomoc probačního úředníka by měla být

vázána alespoň na existující podezření na porušení uloženého zákazu chovu a držení zvířat.

4. Pojem „držení, chov a péče o zvíře“ není v textu návrhu zákona ani v důvodové zprávě nijak upřesněn. Návrh zákona dále neřeší otázky zápočtů zákazů uložených v souvislosti s trestným činem podle jiných právních předpisů a nezapočítání doby strávené ve výkonu trestu odnětí svobody. Slovní spojení „větší množství“ v definici trestného činu chov zvířat v nevhodných podmínkách je pak neurčité, bylo by vhodnější používat již zavedený pojem „větší počet“ zvířat.